

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Součkové a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Milana Kamlacha v právní věci žalobce **S. M.**, zastoupeného Mgr. Pavlou Frodlovou, advokátkou se sídlem Slovanská 7, Šumperk, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí ministra vnitra ze dne 7. 10. 1999, čj. VS-4056/99-166, vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 3 Ca 24/2003, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 7. 11. 2004, č. j. 3 Ca 24/2003 - 69,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Odměna advokátky Mgr. Pavly Frodlové se určuje částkou 684,50 Kč. Tato částka jí bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ministra vnitra uvedeným v záhlaví tohoto rozhodnutí byl zamítnut rozklad žalobce (dále též „stěžovatel“) proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 16. 6. 1999, čj. VS/3-2461/99-202, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Okresního úřadu Šumperk ze dne 12. 4. 1999, čj. Vnitř. 236-RO-11/99-OŘ-Hor., jímž byl zamítnut návrh žalobce na povolení obnovy řízení v jeho přestupkové věci, pravomocně ukončené rozhodnutím Okresního úřadu Šumperk ze dne 1. 4. 1999, čj. Vnitř. 236-RO-11/99-Hor.

Rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 7. 11. 2004, č. j. 3 Ca 24/2003 - 69, byla zamítnuta žaloba žalobce směřující proti tomuto rozhodnutí ministra vnitra.

Proti rozsudku podal stěžovatel včasnou kasační stížnost téměř nečitelného obsahu. Usnesením Městského soudu v Praze ze dne 9. 2. 2005, č. j. 3 Ca 24/2003 - 80, byl stěžovatel prostřednictvím své advokátky vyzván k tomu, aby ve lhůtě jednoho měsíce ode dne doručení usnesení doplnil kasační stížnost. Zástupkyně stěžovatele dne 5. 3. 2005 v reakci na tuto výzvu odkázala na již podanou kasační stížnost. Usnesením Městského soudu v Praze ze dne 4. 11. 2005, č. j. 3 Ca 24/2003 - 96, byl stěžovatel prostřednictvím své zástupkyně opětovně vyzván, aby uvedl, z jakých konkrétních skutkových a právních důvodů podle § 103 odst. 1 písm. a) až d) s. ř. s. kasační stížnost podává. Stěžovatel byl soudem řádně poučen o možnosti odmítnutí kasační stížnosti v případě neodstranění vad.

V přípisě ze dne 28. 11. 2005 zástupkyně stěžovatele uvedla, že stěžovatel je přesvědčen o tom, že pouhá citace § 103 odst. 1 s. ř. s. postačí k tomu, aby bylo o kasační stížnosti rozhodnuto, jelikož jednotlivé důvody jsou již rozepsány v tomto ustanovení. Stěžovatel rovněž obecně namítl porušení čl. 10 odst. 1 a čl. 36 odst. 2 Listiny základních práv a svobod.

Žalovaný ve vyjádření navrhl zamítnutí kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud nemohl o kasační stížnosti věcně jednat a odmítl ji z následujících důvodů.

Kasační stížnost nesplňuje ani po doplnění náležitosti pro to, aby na jejím základě bylo možné napadené rozhodnutí soudu prvního stupně věcně přezkoumat. Stěžovatel byl prostřednictvím ustanovené advokátky opakovaně vyzván k odstranění vad kasační stížnosti tak, aby uvedl, z jakých konkrétních skutkových a právních důvodů podle § 103 odst. 1 písm. a) až d) kasační stížnost podává. Usnesení obsahovalo řádné poučení o možnosti odmítnutí kasační stížnosti v případě neodstranění vad podle § 37 odst. 5 s. ř. s. použitého obdobně podle § 106 odst. 1 poslední věta s. ř. s. Přípisy, který soudu zaslala zástupkyně stěžovatele jako reakci na tyto výzvy, však nelze považovat za řádné doplnění kasační stížnosti, k němuž byl stěžovatel soudem vyzván.

Podanou kasační stížností se tedy Nejvyšší správní soud nemohl zabývat, neboť v ní nebyl dán rozsah přezkumu rozhodnutí soudu prvního stupně. Nejvyšší správní soud přitom není povinen ani oprávněn sám vyhledávat možné důvody nezákonnosti rozhodnutí krajského soudu. Pouhá citace ustanovení soudního řádu správního a Listiny základních práv a svobod nepředstavuje řádně uplatněné důvody kasační stížnosti. Zastoupený stěžovatel byl Městským soudem v Praze opětovně vyzván k odstranění vad kasační stížnosti a řádně poučen o možnosti odmítnutí kasační stížnosti v případě, že tak neučiní. Kasační stížnost však nebyla doplněna v rozsahu, který by umožnil zdejšímu soudu přezkoumat zákonnost napadeného rozhodnutí soudu prvního stupně nebo přezkoumat vady řízení před tímto soudem. Nejvyšší správní soud proto konstatuje, že přes výzvu soudu a poučení o možných následcích nebyly odstraněny vady kasační stížnosti a tato skutečnost představuje nedostatek, pro který není možné v řízení o kasační stížnosti dále pokračovat. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost stěžovatele podle § 37 odst. 5 s. ř. s. použitého obdobně podle § 106 odst. 1 poslední věta s. ř. s. odmítl.

O nákladech řízení o kasačních stížnostech rozhodl soud podle § 60 odst. 3 s. ř. s. použitého přiměřeně podle § 120 s. ř. s., neboť v případě odmítnutí návrhu – kasační stížnosti nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti. Stěžovateli byla pro tato řízení před soudem ustanovena zástupkyně advokátka; v takovém případě platí hotové

výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 7 s. ř. s., § 120 s. ř. s.). Soud proto určil odměnu advokátce částkou 1 x 500 Kč za jeden úkon právní služby – spočívající v doplnění kasační stížnosti podáními ze dne 5. 3. 2005 a ze dne 28. 11. 2005, přičemž obě podání pouze odkázala na obsah kasační stížnosti podané stěžovatelem, aniž by byly důvody kasační stížnosti na žádost soudu blíže konkretizovány, a dále 1 x 75 Kč paušální náhrady hotových výdajů, v souladu s § 10 odst. 1, § 7, § 11 odst. 1 písm. d), § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“). Odměnu za úkon právní služby „první porada s klientem včetně převzetí a přípravy zastoupení“ soud nepřiznal, jelikož se jednalo o zastoupení ustanovenou advokátkou, která stěžovatele zastupovala již v řízení před soudem prvního stupně a za tento úkon právní služby již byla soudem honorována. Celkem tedy odměna advokátky činí 575 Kč. I když ustanovená advokátka nesplnila povinnost podle § 14a odst. 1 advokátního tarifu, Nejvyšší správní soud v těchto dnech obdržel její písemnou žádost o dodatečné přiznání daně z přidané hodnoty (dále jen „daň“) v jiných věcech, a proto se rozhodl přiznat odměnu zvýšenou o daň i v této věci. Napříště je však zapotřebí, aby advokátka postupovala ohledně uplatnění nároku na zvýšení odměny o daň v souladu s § 14a advokátního tarifu. Odměna advokátky se tedy zvyšuje o částku odpovídající dani, kterou je advokátka povinna odvést z odměny za zastupování a z náhrad hotových výdajů podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (§ 35 odst. 7 s. ř. s.). Částka daně vypočtená podle § 37 písm. a) a § 47 odst. 3 zákona č. 235/2004 Sb. činí 109,50 Kč. Zástupkyni žalobce se tedy přiznává náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti v celkové výši 684,50 Kč. Tato částka jí bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do šedesáti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. února 2006

JUDr. Marie Součková
předsedkyně senátu

